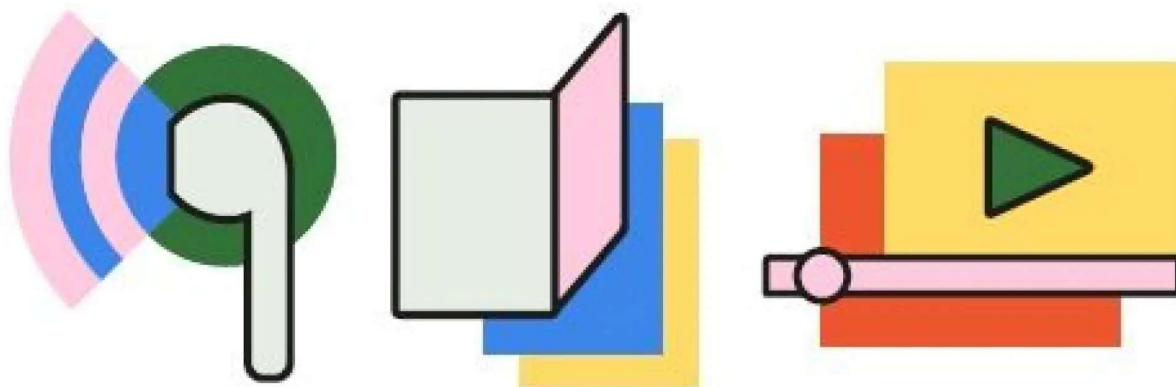

Anmeldelse

Er det altid samfundets skyld?

Denne bog tilbyder et andet syn på hvordan man kan arbejde med unge i mistrivsel. Det er kompliceret, fordi problemet er kompliceret, men der er også konkret hjælp at hente for den særligt interesserede.

Heidi Friborg Christophersen

Mandag 14. oktober 2024 - 08:17

Fakta

Vild velfærd til vilde problemer -

Reaktionspædagogik i arbejdet med unge

Der er hele tiden nogen, der vil noget med de unge. Man kan derfor nemt læse Mette Bladts bog med nye metoder i det sociale arbejde som et indlæg i debatten om, hvad vi dog skal stille op med marginaliseringen af udsatte unge. Det er desuden en bog, der samler international forskning om reaktionspædagogik og introducerer metoden

som en ny tilgang i det pædagogiske og sociale arbejde med unges mistrivsel som et vildt problem.

På fornemvis introduceres vi til at få gjort begrebet 'vilde problemer' tilgængeligt for velfærdsprofessionelle, herunder lærere og børnehaveklasseledere. Vilde problemer kan ikke afgrænses, hverken inden for det sociale eller det pædagogiske felt, eller som enten individuelle eller strukturelle. Det kompleksiteten mellem det strukturelle, det kollektive og det individuelle, der er hele pointen. De forskellige niveauer af problemer er vævet sammen til, hvad der i bogen kaldes problemmosaikker.

Forfatteren argumenterer for, at problemer med unges mistrivsel skal håndteres og

arbejdes med 'på gulvet' og ude i virkeligheden, altså blandt andet i grundskolen. Alligevel slås det fast, at det ikke er den enkelte lærer eller pædagog skyld, at det er svært at løse de udfordringer, vi som samfund står overfor.

Og hvad kan Folkeskolens læsere så bruge denne bog til? Ja, en lærers opgave er vel – foruden at formidle – vel også at forstå og begrebsliggøre problematikker om unges mistrivsel og marginalisering? På den vis er bogen relevant for de udøvende lærere og pædagoger.

I bogen formidles teoretisk viden om vilde problemer, og der gives mange konkrete eksempler på arbejdet med unge i mistrivsel. Hertil kommer en række helt konkrete greb og

værktøjer til inspiration i arbejdet med relationspædagogik, der er en udvikling af et perspektivskifte for og af den faglige rolle og selve den faglig-pædagogiske opgave, en inddragelse af og med deltagelse af de unge selv og ikke mindst et fokus på at udvikle en eksperimentel tilgang i og til arbejdet. Nu kaldes de velfærdsprofessionelle for frontmedarbejdere. Det er her vigtigt at 'begynde forfra' – helt uden forudfattede meninger og erfaringer, hvor der ikke længere er noget, der hedder 'hvad vi plejer at gøre'.

Måske handler det nye perspektivskifte i virkeligheden om, at vi tager os tid til at få talt ordentligt med hinanden og at vi inddrager de unge, så de selv er med på, hvad det er, der kan få dem videre. Måske er det for simpelt sagt. Der er mange gode tanker i bogen men

jeg vil anbefale, at undervisere på de forskellige professionshøjskoler laver nogle læsegrupper og forsøger at gøre det bare lidt lettere tilgængeligt. For vildt er det!

UNGE

ANMELDELSER

UDSKOLING

PÆDAGOGIK

TRIVSEL

ABONNER PÅ TAGS

Seneste anmeldelser

**De ældste elever
fortjener også god
letlæsning**